

Medlem af Inatsisartut Isak Johannesen

Besvarelse af § 37 spørgsmål 2026/131 vedrørende beskatning af ekstra arbejdsindkomst

Hermed fremsendes besvarelse af nedenstående spørgsmål.

Begrebet *ekstra arbejdsindkomst* er ikke et defineret begreb i skattelovgivningen. I nærværende besvarelse er der taget afsæt i spørgerens begrundelse for spørgsmålet, og på den baggrund forstås *ekstra arbejdsindkomst* som indkomst fra arbejde, der udføres ud over den ordinære beskæftigelse. Det omfatter (i) overarbejde, dvs. betaling for timer ud over den normale eller aftalte arbejdstid hos samme arbejdsgiver, og (ii) indkomst fra bijob, dvs. lønindkomst fra beskæftigelse ved siden af hovedbeskæftigelsen.

Brevdato: 27-07-2026
Sagsnr. 2026 - 13756
Akt id. 26687138

P. O. Box 1037
3900 Nuuk
Tel. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 50
E-mail: oed@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Spm. 1) Har Naalakkersuisut foretaget analyser af, hvordan en lempeligere beskatning af ekstra arbejdsindkomst vil påvirke arbejdsudbuddet i Grønland?

Der eksisterer ikke analyser af, hvordan en lempeligere beskatning af ekstra arbejdsindkomst vil påvirke arbejdsudbuddet i Grønland.

Som spørgeren selv er inde på, kan analyser og erfaringer fra andre lande bidrage til at danne et billede af de forventede effekter. Resultater skal dog altid overføres med forsigtighed fra ét land til et andet. I besvarelsen af spørgsmål 4 redegøres der for erfaringerne fra en række andre lande.

En egentlig analyse af effekterne af en lempeligere beskatning af ekstra arbejdsindkomst i Grønland vil være meget vanskelig at gennemføre. Ekstra arbejdsindkomst og overarbejde registreres ikke adskilt fra almindelig lønindkomst i indkomstregistrene, og der findes derfor ikke et datagrundlag for at måle omfanget af ekstra arbejde. En troværdig evaluering ville forudsætte, at man kunne studere en faktisk gennemført reform, hvilket ikke har været tilfældet. På det foreliggende grundlag vil den eneste egnede tilgang derfor være en vurdering af de potentielle effekter baseret på den internationale forskning, tilpasset forholdene her i landet.

Spm. 2) Hvilket provenutab vurderer Naalakkersuisut vil være forbundet med en ordning, hvor ekstra arbejdsindkomst beskattes lavere end almindelig arbejdsindkomst?

Departementet for Finanser har ikke beregnet et konkret provenutab. Det følger dels af besvarelsen af spørgsmål 1, dels af, at provenutabet helt afhænger af den konkrete udformning af en eventuel ordning. Der kan dog redegøres for, hvad der forventeligt vil drive provenutabet, og hvorfor det med stor sandsynlighed vil være af betydelig størrelse.

En skattelettelse af ekstra arbejdsindkomst vil have den helt sikre, direkte provenuvirkning, at Selvstyret og kommunerne fremover vil kunne opkræve mindre i skat af arbejde. Afhængigt af skattelettelsen vil det potentielt kunne medføre et markant

provenutab, da beskatning af arbejdsindkomst er den største kilde til det samlede skatteprovenu.

En skattelettelse kan imidlertid generere øget aktivitet bl.a. ved at øge incitamentet til beskæftigelse, hvilket kan modvirke provenutabet – dette vurderes imidlertid meget usikkert. Den internationale forskning finder overvejende ingen signifikante beskæftigelseseffekter af en lempeligere beskatning af ekstra arbejde, hvilket uddybes under spørgsmål 4. Hertil kommer, at marginals-katten på ekstra arbejde i Grønland typisk vil være relativt lav i forhold til andre lande, da der ikke er en særskilt topskat. Det taler umiddelbart for, at tiltaget vil have en mere begrænset beskæftigelseseffekt end i de lande, hvor ordningerne er afprøvet. Dette uddybes under spørgsmål 3.

Afhængigt af, hvordan ekstra arbejdsindkomst defineres i skattelovgivningen, må det forventes, at borgere og arbejdsgivere inden for lovens rammer vil søge at få ordinær indkomst registreret som ekstra indkomst, hvis denne beskattes fordelagtigt. En sådan omklassificering vil forøge provenutabet, uden at der udføres mere arbejde, og må desuden forventes at medføre øgede udgifter til kontrol og administration.

Den bedste vurdering på det foreliggende grundlag er, at provenutabet vil indtræde med sikkerhed og med det samme, mens den arbejdsudbudsgevinst, der skulle opveje det, er usikker. Den foreliggende empiri på området er begrænset, men peger på, at arbejdsudbudsgevinsten vil være lille.

Ud over de økonomiske konsekvenser kan et sådant tiltag rejse spørgsmål om retfærdighed. To personer med samme samlede arbejdsindkomst vil kunne blive beskattet forskelligt alene på grund af indkomstens sammensætning, hvilket kan fremstå urimeligt.

Spm. 3) Vurderer Naalakkersuisut, at en sådan skatteordning kan bidrage til at afhjælpe manglen på arbejdskraft i den offentlige og private sektor? Hvis ja, på hvilken måde?

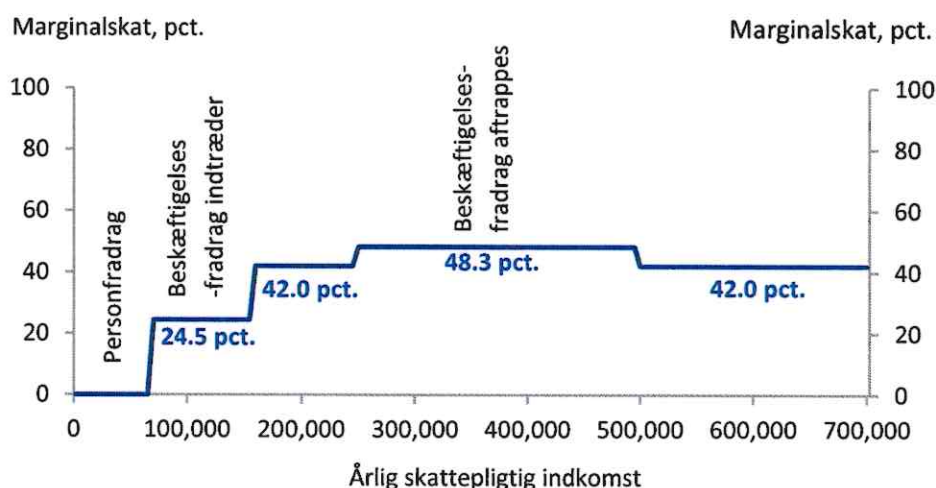
Departementet for Finanser vurderer umiddelbart, at en lempeligere beskatning af ekstra arbejdsindkomst vil have en begrænset effekt på arbejdskraftmanglen i Grønland.

Teoretisk set har en lavere beskatning af ekstra arbejdsindkomst to modsatrettede virkninger på lysten til at arbejde og dermed det samlede arbejdsudbud. På den ene side hæver den lavere skat den effektive timeløn efter skat og styrker dermed incitamentet til at arbejde mere (substitutionseffekten). På den anden side medfører lavere beskatning, at man opnår en højere indkomst efter skat for det samme stykke arbejde. Denne merindkomst kan blandt andet anvendes til at købe mere fritid og dermed arbejde mindre (indkomsteffekten). En skattelettelse trækker således arbejdsudbuddet i hver sin retning, og det afgørende er, hvilken af de to effekter der dominerer. Det varierer fra person til person og afhænger af en række forhold.

I en grønlandsk sammenhæng er det i den forbindelse væsentligt, at beskatningen af den sidst tjente krone (marginals-katten) på højere indkomster i forvejen er lav sammenlignet med mange af de lande, vi typisk sammenligner os med. I mange lande vil ekstra indkomst blive beskattet med en højere marginals-kat end den almindelige indkomst pga. topskat. Dette gør sig ikke gældende i Grønland, jf. figur 1. Den skattemæssige byrde på ekstra arbejde, som en ordning kunne afhjælpe, er således i nogen grad allerede imødekommet i Grønland set i forhold til mange andre lande. Når

indkomsten først overstiger 160.000 kr. om året, beskattes arbejdsindkomst med omtrent samme sats på 42-44 pct. Marginalskatten stiger dog reelt til ca. 48 pct. i indkomstintervallet fra 250.000 kr. til 500.000 kr. Det skyldes, at beskæftigelsesfradraget aftrappes i dette interval: for hver ekstra krone, der tjenes, reduceres fradraget med ca. 6 øre, så en lidt større del af indkomsten bliver skattepligtig. Til sammenligning er den maksimale marginalskat 60 pct. i Danmark, 55 pct. i Frankrig, 54 pct. i Canada, 52 pct. i Sverige, 46 pct. i Island og 44 pct. i USA i 2025¹. Da skatten på ekstra arbejde i Grønland i forvejen er forholdsvis lav, må den forventede arbejdsudbudseffekt af en lempelse alt andet lige være mindre end i lande med højere marginalskatter på høje indkomster.

Figur 1: Marginalskat afhængig af årsindkomst (2026-satser)

Anm.: Figuren opgør marginalskatten, dvs. hvor stor en del af den sidst tjente krone der samlet betales i skat, når der tages højde for både skattesatsen, standardfradrag, personfradrag og reguleringen af beskæftigelsesfradraget. Figuren anvender skattesats på 42 pct. (varierer mellem kommunerne). Beskæftigelsesfradraget indføres gradvist fra 70.000 kr. til 160.000 kr. (beskæftigelsesfradraget stiger i dette interval med 17,5 kr., når lønnen stiger med 100 kr.). Beskæftigelsesfradraget aftrappes løbende fra 250.000 kr. indtil det er fuldt aftrappet ved 500.000 kr. (beskæftigelsesfradraget falder i dette interval med 6,3 kr., når lønnen stiger med 100 kr.).

Kilde: Selvstyrets lovbekendtgørelse af Landstingslov om indkomstskat og egne beregninger.

I tillæg gælder det, at arbejdsløsheden i Grønland i forvejen er lav, og at normen for antal timer på en arbejdsuge er højere end i de nordiske lande. Det giver umiddelbart dårlige forudsætninger for at opnå øget beskæftigelse gennem skattelettelser.

Endelig vil en lempelig beskatning af ekstra arbejdsindkomst formentlig trække i retning af større ulighed. En ordning, hvor ekstra arbejdsindkomst beskattes lempeligere end almindelig indkomst, vil betyde, at personer, der arbejder meget og typisk tjener meget, opnår en lavere gennemsnitlig skattesats. Fordelen tilfalder dem, der har kapacitet og mulighed for at påtage sig ekstra arbejde, mens borgere, der ikke kan påtage sig ekstra arbejde, ikke får gavn af lempelsen.

¹ OECD Tax Database, "Personal income tax (PIT) – top statutory and marginal tax rate" (dataår 2025).

Spm. 4) Har Naalakkersuisut undersøgt tilsvarende ordninger i andre lande eller selvstyrende områder, hvor ekstra arbejdsindkomst eller overarbejde beskattes lempeligere? Hvis ja, hvilke erfaringer foreligger?

Departementet for Finanser har kendskab til enkelte ordninger i andre lande, hvor overarbejde eller indkomst fra ekstra beskæftigelse er blevet beskattet lempeligere. Det skal understreges, at der nedenfor er tale om en sporadisk gennemgang af området og ikke en systematisk litteraturgennemgang. Der er identificeret ordninger i blandt andet Frankrig, Belgien og Italien samt en nyere ordning på føderalt niveau i USA. Ordningernes indretning varierer betydeligt.

Den mest omfattende fagfællebedømte effektevaluering vedrører en fransk ordning fra 2007, hvor overarbejde (dvs. timer ud over den lovbestemte 35-timers arbejdsuge) blev fritaget for indkomstskat og for en væsentlig del af lønmodtagerens sociale bidrag. Her fandt evalueringen ingen signifikant stigning i den faktisk arbejdede tid, men en stigning i registreret overarbejde. Stigningen i indberettede overarbejdstimer var størst blandt højt kvalificerede lønmodtagere, hvis præcise arbejdstid var vanskeligere at kontrollere, og som havde bedre mulighed for at få almindelig løn registreret som overarbejde. Resultaterne peger på risiko for omklassificering og skatteoptimering. Provenutabet ved ordningen blev anslået til ca. 4,4 mia. euro i 2008, *jf. tabel 1*.

Derudover foreligger der ordninger og evalueringer, hvor beskæftigelse ved siden af hovedbeskæftigelsen beskattes lavere. De belgiske flexi-jobs giver personer, der i forvejen er beskæftiget mindst 4/5 tid (eller er pensioneret), mulighed for at påtage sig et bijob i udvalgte sektorer, hvor indkomsten er fritaget for lønmodtagerbidrag og indkomstskat. Evaluering af flexi-jobs fandt en mindre og midlertidig stigning i deltagernes beskæftigelse i bijobs, men samtidig et fald i den ordinære beskæftigelse, *jf. tabel 1*.

For mange af de udenlandske ordninger foreligger der ikke grundige, fagfællebedømte effektevalueringer. De foreliggende erfaringer giver ikke et sikkert grundlag for at konkludere, at en lempeligere beskatning af ekstra arbejdsindkomst vil øge det samlede arbejdsudbud. De dokumenterede erfaringer peger tværtimod på en risiko for omklassificering af almindelig løn til overarbejdsbetaling samt substitution fra ordinær beskæftigelse til bijob med fordelagtig beskatning.

Tabel 1 nedenfor beskriver en række ordninger, hvor ekstra arbejdsindkomst, overarbejde eller bijob beskattes lempeligere.

Tabel 1: Opsummering af en række ordninger, hvor ekstra arbejdsindkomst, overarbejde eller bijob beskattes lempelige

Beskrivelse	Effekt	Evaluering
Frankrig 2007 – TEPA-reformen Fra 1. oktober 2007 blev løn for overarbejdstimer (timer ud over den lovbestemte 35-timers uge, som udløser et tillæg på typisk 25 %) fritaget for indkomstskat og for en væsentlig del af lønmodtagerens sociale bidrag, kombineret med en nedsættelse af arbejdsgiverbidragene. Den brede ordning blev afskaffet i 2012. En mere begrænset skattefritagelse blev genindført fra 2019 og er senere udvidet (loft på 7.500 euro årligt fra 2022).	Evaluering af reformen finder en stigning i det indberettede antal overarbejdstimer, men ingen signifikant effekt på det faktisk arbejdede antal timer. De berørte lønmodtagere opnåede højere disponibel indkomst, uden at den stammede fra længere arbejdstid. Stigningen i indberettede timer var størst blandt højt kvalificerede lønmodtagere, hvis arbejdstid er vanskelig at kontrollere, og som havde bedre mulighed for at få almindelig løn registreret som overarbejde. Resultaterne peger på risiko for omklassificering og skatteoptimering. Provenutabet er estimeret til ca. 4,4 mia. euro, for 2008.	Cahuc og Carcillo (2014) evaluerede reformen med et difference-in-differences-design. De sammenlignede udviklingen i arbejdstimer for lønmodtagere, der arbejder på tværs af landegrænsen (og derfor ikke var omfattet af reformen), med lønmodtagere, der bor nær grænsen, men arbejder i Frankrig (og dermed var omfattet). Cahuc, P. & Carcillo, S. (2014): "The Detaxation of Overtime Hours: Lessons from the French Experiment"
Italien 2008 – midlertidig 10 pct. særskat på overarbejde Fra juli til december 2008 indførte Italien en midlertidig ordning for privatansatte (lov nr. 126/2008), hvor overarbejdsbetaling og visse produktivitsrelaterede løndelev blev beskattet med 10 pct. Det maksimale skattefradragberettigede beløb var 3.000 euro om året, og ordningen var forbeholdt lønmodtagere med en arbejdsindkomst under 30.000 euro i det foregående år.	Effekten er opgjort ud fra en simulation og ikke på baggrund af en egentlig effektevaluering. Simuleringen beregnede et forventet provenutab på 1,4 mia. euro, og en skattebesparelse på cirka 85 euro pr. berørt skatteyder. Ordningen medførte efter beregningen en mindre stigning i uligheden (stigning i Gini-koefficienten med omkring 0,1 procentpoint). Fordelen tilfaldt især lønmodtagere med stærk arbejdsmarkedstilknudning og relativt høje marginalskatter.	D'Amuri og Marino (2008) gennemførte en statisk mikrosimulation baseret på den italienske centralbanks husholdningsundersøgelse fra 2006. De beregnede, hvordan skattebetalingen og indkomstfordelingen ville ændre sig under ordningen. Undersøgelsen kan derfor belyse den mekaniske provenu- og fordelingsvirkning, men ikke ordningens kausale effekt på arbejdsudbuddet. Francesco D'Amuri & Maria Rosaria Marino, 2008. "The Reduction of Overtime Income Taxation in Italy: a Preliminary Assessment,"
Alabama 2024 – fuld fritagelse af overtidsløn fra delstatsskat Fra 1. januar 2024 blev løn for arbejde ud over 40 timer om ugen fritaget for delstatens indkomstskat. Fra 1. oktober 2024 blev fritagelsen tilpasset de føderale arbejdstidsregler (FLSA). Ordningen udløb 30. juni 2025.	Det oprindelige provenuskøn lød på ca. 34 mio. dollar årligt, men de faktiske indberetninger viste et provenutab på 230,7 mio. dollar i perioden januar-september 2024. Legislative Services Agency, som udarbejdede det oprindelige skøn, har efterfølgende oplyst, at delstaten ikke havde adgang til oplysninger om arbejdsgivernes udbetalinger af overarbejdsbetaling, og at fremskrivningen derfor byggede på et begrænset grundlag. Først med reformen blev arbejdsgiverne forpligtet til at indberette den fritagne overarbejds løn og antallet af berørte medarbejdere. Erfaringen illustrerer risiko ved provenuskøn, når indkomstregistrene ikke sonder mellem almindelig løn og overarbejde.	Der foreligger ikke en effektevaluering af ordningen, og der er ikke dokumentation for, om den fik medarbejderne til at arbejde flere timer. Provenutal og indberetningsdata: Alabama Department of Revenue, "Overtime Exemption" (revenue.alabama.gov). Oprindeligt provenuskøn: Legislative Services Agency, fiscal note til HB 217 (2023). Vurderingen af årsagen til fejlskønnet er fremsat af Legislative Services Agency.
Belgien 2015 – flexi-jobs En person, der allerede er ansat mindst 4/5 af fuld tid (eller er pensioneret), kan tage et "flexi-job" ved siden af. Lønnen er fritaget for indkomstskat og almindelige lønmodtagerbidrag, mens arbejdsgiveren skal betale et fast bidrag. Ordningen startede i 2015 i hotel- og restaurationsbranchen og er siden udvidet til pensionister (2018) og til flere brancher (frem til 2024).	Antallet af flexi-arbejdere voksede fra ca. 10.500 (2016) til ca. 184.000 (2024). Ordningen udgør fortsat en begrænset del af arbejdsmarkedet (omkring 1 pct. af beskæftigelsen). For personer, der påbegyndte et flexi-job i hotel- og restaurationsbranchen, steg den samlede arbejdstid og den samlede løn, men effekten var midlertidig og aftog efter omkring et år. Samtidig faldt deres ordinære arbejdstid noget, hvilket indikerer, at flexi-arbejde delvist erstattede ordinært arbejde.	Analysen er kun gennemført for hotel- og restaurationsbranchen i 2015-2019 pga. af datatilgængelighed. Effekten er estimeret med en difference-in-differences-model, der følger kohorter af arbejdstagere, som påbegyndte flexi-job i 2017, med personer, der begyndte i 2019, som kontrolgruppe. Rekenhof (Revisionsretten) & Federaal Planbureau (2026): Analysis of the Flexi-Job Scheme, forelagt Det Nationale Arbejdsråd (NAR/CNT) januar 2026.

Spm. 5) Vil Naalakkersuisut redegøre for, hvilke lovændringer der vil være nødvendige for at indføre en ordning, hvor ekstra arbejdsindkomst beskattes lempeligere end almindelig arbejdsindkomst?

En ordning, hvor ekstra arbejdsindkomst beskattes lempeligere end almindelig arbejdsindkomst, vil kræve ændringer af Inatsisartutlov om indkomstskat og Inatsisartutlov om forvaltning af skatter samt tilhørende bekendtgørelser. De centrale lovgivningsmæssige elementer vil være følgende.

For det første skal begrebet ekstra arbejdsindkomst eller overarbejde defineres retligt og afgrænses entydigt fra almindelig arbejdsindkomst. Denne afgrænsning er afgørende, fordi definitionen bestemmer, hvilken indkomst der omfattes af den lavere sats. I den sammenhæng er det helt centralt at undgå, at almindelig indkomst uden videre kan omdefinieres som ekstra indkomst for at opnå den lavere beskatning. Erfaringerne fra lignende ordninger i andre lande viser, at dette er en betydelig risiko. Der vil skulle fastlægges objektive kriterier (f.eks. timer ud over en normal arbejdstid, indkomst fra bijob mv.).

I forlængelse heraf vil indberetningsreglerne skulle tilpasses. Arbejdsgivere og Skattestyrelsen skal fremover kunne registrere og indberette ekstra arbejdsindkomst adskilt fra almindelig løn. Da indkomstregistrene i dag ikke sonderer herimellem, vil det kræve ændringer af indberetningsreglerne, tilpasning af fx forskudssystemet samt af Skattestyrelsens it-systemer.

For det tredje bør samspillet med personfradrag, standardfradrag, beskæftigelsesfradrag og navnlig indkomstafhængige ydelser vurderes, så en lempelse ét sted ikke utilsigtet modvirkes af aftrapning af ydelser et andet sted.

For det fjerde vil der formentligt skulle indarbejdes kontrol- og værnsregler med henblik på at begrænse omklassificering og misbrug.

Endelig vil der være de politiske beslutninger, der vedrører den overordnede indretning af tiltaget, herunder størrelsen af den særskilte, lavere sats eller et tilsvarende fradrag. Samtidig vil der skulle tages stilling til finansieringen af tiltaget. Som det fremgår af ovenstående, ses der i empirien ikke grundlag for at antage, at en sådan ordning vil være selvfinansierende.

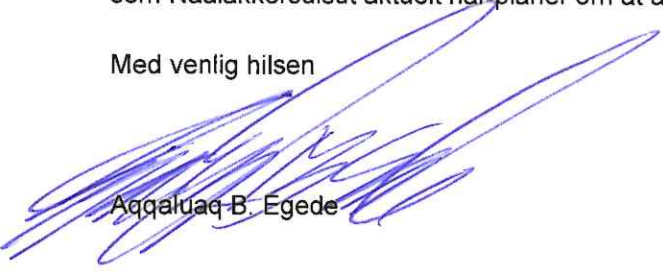
Det bemærkes, at ovenstående er en redegørelse for, hvilke lovændringer der principielt ville være nødvendige. Den konkrete udformning vil afgøre ændringernes præcise omfang. Det er Departementet for Finansers vurdering, at ordninger af denne type vil medføre betydelige administrative omkostninger samt betydelige udgifter til tilpasning af IT-systemer i både den offentlige sektor og i den private sektor.

Sammenfatning

Sammenfattende er det vurderingen, at en ordning med lempeligere beskatning af ekstra arbejdsindkomst vil indebære et sikkert provenutab i form af færre skatteindtægter samt betydelige administrative omkostninger i både den offentlige og den private sektor, mens den forventede virkning på arbejdsudbuddet er meget usikker og efter de foreliggende internationale erfaringer sandsynligvis begrænset. En sådan ordning medfører samtidig en stor risiko for uhensigtsmæssig adfærd, hvor indkomst alene omklassificeres til ekstra arbejdsindkomst.

På den baggrund er en lempeligere beskatning af ekstra arbejdsindkomst ikke noget, som Naalakkersuisut aktuelt har planer om at arbejde videre med.

Med venlig hilsen

Aqqaluaq B. Egede

17. juli 2026

I medfør af § 37, stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut, fremsættes følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Har Naalakkersuisut foretaget analyser af, hvordan en lempeligere beskatning af ekstra arbejdsindkomst vil påvirke arbejdsudbuddet i Grønland?
2. Hvilket provenutab vurderer Naalakkersuisut vil være forbundet med en ordning, hvor ekstra arbejdsindkomst beskattes lavere end almindelig arbejdsindkomst?
3. Vurderer Naalakkersuisut, at en sådan skatteordning kan bidrage til at afhjælpe manglen på arbejdskraft i den offentlige og private sektor? Hvis ja, på hvilken måde?
4. Har Naalakkersuisut undersøgt tilsvarende ordninger i andre lande eller selvstyrende områder, hvor ekstra arbejdsindkomst eller overarbejde beskattes lempeligere? Hvis ja, hvilke erfaringer foreligger?
5. Vil Naalakkersuisut redegøre for, hvilke lovændringer der vil være nødvendige for at indføre en ordning, hvor ekstra arbejdsindkomst beskattes lempeligere end almindelig arbejdsindkomst?

(Medlem af Inatsisartut Isak Johannesen, Naleraq)

Begrundelse:

Grønland står over for betydelige udfordringer med mangel på arbejdskraft inden for flere sektorer. Samtidig er der borgere, som ønsker at påtage sig ekstra arbejde gennem overarbejde eller bijob. Formålet med spørgsmålene er at få belyst de økonomiske, administrative og arbejdsmarkeds-mæssige konsekvenser af en ordning, der giver et stærkere økonomisk incitament til at arbejde ud over den ordinære beskæftigelse.

Spørgsmålene kræves skriftligt besvaret indenfor ti (10) arbejdsdage. I tvivlsspørgsmål omkring oversættelsen skal der tages udgangspunkt i den grønlandssproget version.